

TÂM TÌNH THA THỨ CỦA THÂN MẪU NỮ CHÂN PHƯỚC PIERINA MOROSINI

Ngày 4-10-1987, Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II (1978-2005) tôn phong cô **Pierina Morosini** (1931-1957), **trinh nữ tử đạo lên hàng chân phước**. Cô Pierina bị giết vì cương quyết bảo vệ đức trinh khiết.

Giống như trinh nữ tử đạo Maria Goretti (1890-1902), vào ngày vinh quang của trinh nữ Pierina, thân mẫu và các em của trinh nữ vẫn còn sống. Đó là bà Sara Noris, một bà mẹ Công Giáo đạo đức.

Bà Sara Noris sống nơi căn nhà nữ chân phước Pierina Morosini sinh ra và lớn lên, tại làng Fiobbio, gần thành phố Bergamo (Bắc Ý). Bà Sara Noris nói về người con gái thân yêu như sau.

Tôi có tất cả 9 người con. Khi Pierina bị thảm sát vì cương quyết bảo vệ đức trinh khiết, thì đưa con út lên 9 tuổi, trong khi đó Pierina hưởng dương 26 tuổi. Pierina là chị cả trong gia đình.

Sau biến cố đau thương ngày 4-4-1957, tức ngày Pierina bị giết, tôi đau khổ vô cùng và nhỏ không biết bao nhiêu giọt lệ. Nhưng tôi khóc một mình trong âm thầm vì không muốn cho các con trông thấy. Tâm trí tôi cứ lảng vảng hình ảnh đứa con gái thân yêu. Từng chặng trong ngày, tôi thường tự nhủ:

- Giờ này Pierina đang ở sở làm việc .. Đây là giờ Pierina đang trên đường trở về nhà .. Giờ này Pierina đang làm việc này, việc kia ..

Trong mấy năm dài đằng đẵng, tâm trí tôi cứ đầy tràn hình ảnh của Pierina. Giờ đây, qua gần 50 năm trời, tâm tình tôi đổi khác.

Lúc đầu, tôi không bao giờ nghĩ: con mình là một vị thánh! Bởi vì, đối với tôi, phải hàng trăm năm, qua nhiều chặng đường, Giáo Hội mới nhìn nhận nhân đức anh hùng và tôn phong một người lên bậc chân phước rồi hiển thánh.

Thêm vào đó, đối với tôi, Pierina là thiếu nữ bình thường như bao thiếu nữ cùng lứa tuổi, không có gì nổi bật hoặc khác biệt. Thế là, trong hàng mấy năm trời, tôi luôn ân hận đau đớn với ý nghĩ:

- Tại sao mình lại cho con đi học may, lúc con mới có 8 tuổi!

Chính nghề may đưa đến thảm trạng con bị giết chết. Nhưng gia đình chúng tôi quá nghèo mà lại đông con. Pierina là con trưởng, nên phải phụ giúp cha mẹ trong việc nuôi dưỡng các em. Từ từ tôi nhận ra và hiểu rằng:

- Tất cả đều là hồng ân THIÊN CHÚA.

Giờ đây các em Pierina đã lập gia đình. Tôi có tất cả 17 đứa cháu. Tôi nhớ tên từng đứa và gửi-gắm chúng cho Pierina, đặc biệt những đứa nghịch ngợm, cứng đầu cứng cổ nhất.

Chúng tôi may mắn lớn lên trong gia đình cha mẹ giáo dục con cái phải luôn luôn cầu nguyện cho người khác. Vì thế, tôi xin Pierina giúp đỡ mọi người thân trong gia đình. Và tôi cảm nghiệm sâu xa sự che chở, nâng đỡ quý hóa của Pierina.

Có người hỏi tôi có sẵn lòng tha thứ ngay cho tên sát nhân giết chết con gái không. Tôi xin trả lời:

- Nếu chúng tôi không tha thứ, thì làm sao chúng tôi có thể dạy dỗ con cái tha thứ cho người khác được? Vả lại, báo thù đâu có mang lại lợi ích nào!

Vì thế, khi tha thứ, chúng tôi nắm chắc sự kiện mình không làm hại ai cả.

Thanh niên giết chết con gái tôi, thật ra chỉ là người trẻ đáng thương. Chàng không hoàn toàn có lỗi, vì khi đó, chàng không sống với thân mẫu. Chàng thiếu tình thương, nên dễ sa ngã làm điều đáng trách. Thế thôi. Tôi sẵn sàng tha thứ ngay cho tên sát nhân.

... Anh chị em đã nghe Luật dạy rằng: "Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù". Còn Thầy, Thầy bảo anh chị em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh chị em. Như vậy, anh chị em mới được trở nên con cái của Cha anh chị em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất lương. Vì nếu anh chị em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh chị em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu anh chị em chỉ chào hỏi anh chị em mình thôi, thì anh chị em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao? Vậy anh chị em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh chị em trên trời là Đấng Hoàn Thiện (Matthêô 5, 43-48).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 196-209).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

